

Zkoušení lehčených hmot

OHYBOVÁ ZKOUŠKA TVRDÝCH LEHČENÝCH HMOT

*ČSN 64 5444

Испытагиг твердых пенопластов на изгиб

Bending test for rigid cellular materials

Tato norma předepisuje způsob měření ohybových vlastností tvrdých lehčených hmot na bázi makromolekulárních látek, zjišťovaných při zkoušce ohybem na standardních zkušebních tělesech za definovaných podmínek zkoušky.

Definice

1. Pevnost v ohybu (σ_0) - napětí v okamžiku porušení zkušebního tělesa, které se poruší při dovoleném maximálním průhybu nebo před dosažením tohoto průhybu.

Vyjadřuje se v N/mm² *).

2. Průhyb při porušení (y) - průhyb dosažený v okamžiku lomu ve středu zkušebního tělesa.

Vyjadřuje se v N/mm²*).

3. Smluvní napětí v ohybu (při předepsaném průhybu) (σ_{0x}) - napětí při průhybu zkušebního tělesa rovném jeho výšce.

Vyjadřuje se v N/mm².

Účel a význam zkoušky

4. Zkoušky prováděné podle této normy slouží k hodnocení vlastností tvrdých lehčených hmot při ohybovém namáhání, přičemž zkušební tělesa jsou zatěžována silou působící uprostřed mezi dvěma podpěrami. Účelem zkoušek je získání srovnatelných hodnot vlastností, umožňující kontrolu jakosti a specifikaci materiálu.

5. Způsob zatěžování nezaručuje, že deformace vzorku bude čistě ohybová. Nepřipouští tudíž výpočet pevnosti v ohybu nebo skutečného modulu v ohybu. Zkouška slouží ke zjišťování chování tvrdých lehčených hmot za těchto laboratorních zkušebních podmínek.

*) 1N/mm² = 1 MPa

Účinnost od: 1. 3. 1975

04741